

Kuka hyötyi Hitleristä

”Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat” / osa 1

Olisiko Hitlerin valtaannousu, hänen vallassa pysymisensä ja vuosia kestänyt valloitusotansa ollut mahdollista ilman vahvaa ulkopuolista tukea. Ketkä olivat Hitlerin tukijoita, kuinka hän rahoitti tuhoisan hallituskautensa? Nopea vastaus tähän on, että Hitler sai tukea siitä maailmanjärjestelmästä, jota raha ohjaa. Silloinen globaali talouselämä osaltaan rahoitti Hitlerin tekoja.

Bisnesmaailmassa on totuttu ajatukseen, että raha ei tunne rajoja. Nykytilanteessa monet työntekijät maassamme saavat karvaasti kokea tämän periaatteen seuraukset, kun työpaikat siirtyvät halvan työvoiman maihin. Rikkaat rikastuvat ja yhä kasvava omanvoitonpyynti saa kukoistaa. Yritykset kerskailevat voitoillaan, mutta voittokakun jakaminen toteutetaan yhä harvempien kesken. Monia voiton tekemiseen osallistuneita ihmisiä käytetään surutta vain hyväksi, heitä ei palkita. Raha ei tunne rajoja eikä sillä ole moraalialia eikä etiikkaa, mutta rahan käyttäjät ja sen käytöstä päättävät ovat kuitenkin vastuussa. Raha ei ajattele eikä osaa tehdä moraalialia eikä eettisiä valintoja, mutta rahaa käyttävät ihmiset tekevät valinnat. Miksi Hitlerin suhteen niin monet tekivät valinnan, joka johti mitä kammottavimpiin tekoihin ihmiskunnan historiassa?

Hitlerin ajan ja silloisen Saksan rahavirtojen tutkijat ovat valottaneet, kuinka laajaa tällainen tuki oli. Hitlerin toimia rahoitet-

tiin ja tuettiin käytännön toimin monen saksalaisen ja ulkomaisen suuryhtiön, pankkien ja eräiden suurliikemiesten toiminnan kautta. Monet enemmän tai vähemmän julkisuudessa olleet vaikuttajat osoittivat sympatiaa hänen ajatuksilleen. Suuryhtiöitä olivat mm. IBM, Daimler-Benz, Standard Oil (tuolloin maailman suurimpia öljy-yhtiöitä), IG Farben (tuolloin maailman suurin kemian tehdas), BIS pankki Sveitsissä, Sveitsin Kansallispankki (Swiss National Bank), Sveitsin rautatiet, jne.

Henkilöitä olivat mm. autotehtailija Henry Ford, Walesin prinssi ja Englannin kuningas Edward 8:s, joka luopui kruunusta ja tunnettiin sittemmin Windsorin herttuan arvonimellä, Sir Henry Deterding (yksi maailman rikkaimmista miehistä – Royal Dutch Shell öljy-yhtiön johtaja) joka jo 1932 oli todennut: ”natsit ovat suuri vaikuttava voima, joka voi olla hyödyksi neuvosto-Venäjäjä vastaan”, juhlistu lentäjäsankari Charles Lindberg, Kennedyn suvun patriarkka suurläh. Joseph Kennedy, Bushin suvun patriarkka Prescott Bush, jne.

Useat maat kävivät pitkään kauppaa Hitlerin Saksan kanssa toimittaen raaka-aineita Hitlerin sotakoneistolle: mm. Portugali, Espanja, Turkki ja Ruotsi. Natsien vallattua itsenäisiä maita, ryöstösaaliina saatua kultaa (jota kerättiin pankeista, juutalaisten arvoesineistä ja mm. tapettujen hampaiden kultapaikoista) säilytettiin Sveitsin, Englannin ja USA:n pankeissa. Kun tähän vielä lisätään katolisen ja protestanttisen kirkon – joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta – hiljaisuus asian suhteen, onko niinkään ihmeellistä, että

juutalaiset jäivät yksin niin pitkäksi aikaa? Oliko kukaan täysin viaton siihen mitä pääsi tapahtumaan? Niin kauan kun Hitlerin koneisto kulutti, osti ja tuotti varallisuutta globaaliin kaupankäyntiin, tappokoneiston todellinen luonne haluttiin torjua. Kukaan ei sano haluavansa tukea vääryyttä ja murhaamista. Mutta kun raha astuu mukaan kuvaan, puheet ja käytäntö joutuvat ristiriitaan. Sellaisen illuusion saa aikaan rahan mahti.

Hitler ei salannut mikä on hänen päämääränsä. Poliittisen toimintansa alkuhetkistä lähtien hän toi sen selvästi esille. Kirjansa ”Taisteluni” hän kirjoitti vankeusaikanaan, kärsiessään tuomiota hyökkäyksestä Bavarian hallituksen istuntoon 1923. Kyse oli vallankaappausyrityksestä laillista valtaa vastaan ja tällaisen epäonnistuneen yrityksen johtajat yleensä tuomittiin kuolemaan. Bavarian hallituksessa oli vaikutusvaltaisia natsimielisiä edustajia ja Hitler selvisi pelkällä minimirangaistuksella. Hän sai 5 vuoden vankeustuomion, josta hän istui vain 9 kuukautta. Tuona aikana Hitler kirjoitti kirjansa, jossa juutalaisvihamielisyyttä ei peitellä. Ennen tammikuun lopun 1933 nimitystään valtakunnankansleriksi Hitler ei puheissaan peitellyt mitä hän tekisi vallan saatuaan. Välittömästi nimityksen jälkeen Hitlerin natsijoukot, ”ruskeapaidat”, aloittivat juutalaisten ja muiden ei-natsien ahdistelun ja omaisuuden tuhoamisen. Mitä ihmettä Saksassa tapahtui?

Hitlerin valtaannousu osoittaa, että juutalaisviha ei ole hänen keksintönsä. Viha

oli jo aiemmin saanut vankan sijan kansanjoukkojen mielissä ja se löysi purkautumistien Hitlerin kautta. Mies, joka normaalisti olisi saanut jotenkin terveellä pohjalla olevan yhteiskunnan epäluulon vastaansa ja tullut merkityksi kiihkoilijana, sai vallan. Saksan silloinen presidentti ja poliittinen eliitti pelkäsivät Hitleriä, koska tämä sai tukea huomattavalta osalta kansaa. He ajattelivat voitavansa kontrolloida häntä ja saada häntä kannattavien joukkojen tuen. Luulo oli totaalisen vääriä. Vanha sananlasku sanoo: Anna pahalle pikkusormi niin se vie koko käden. Hitlerin valtaannousu on karmaiseva esimerkki, kuinka poliittinen laskelmointi voi syrjäyttää kaikki muut hyvät arvot ja johtaa suureen katastrofiin!

Ennen kuin Hitler aloitti varsinaisen hyökkäyssotansa hyökkäyksellä Puolaan 1939, hänen hallituskauttaan värjivät jatkuvat vainot Saksan juutalaisia ja hänen politiikkansa vastustajia vastaan. Juutalaisvainot eivät aiheuttaneet merkittävää protestointia muista maista. Ei esitetty kauppaboi-kotteja, ei vastatoimia. Kristallilyön tapah-

tuma 1938 oli täysin julkinen vaino, joka ei olisi mahdollinen oikeusvaltiossa. Tuona yönä surmattiin lähes sata juutalaista ja keskitysleireille vietiin n. 30000. Yli 7000 juutalaisen liikkeen ikkunat rikottiin ja yli 250 synagogaa sytytettiin tuleen. Juutalaisia kouluja ja koteja tuhottiin satamäärin. Kaikesta tästä hävityksestä langetettiin syy uhrille, eli Saksan juutalaisyhteisölle, joka tuomittiin miljardin saksanmarkan sakkoihin. Muuta maailmaa asia ei paljon liikutannut. Jo siihen mennessä vuosia tunnettu juutalaisten syrjiminen ja vainoaminen Saksassa ei vielä saanut aikaan massiivista vastalauseiden aaltoa ns. "demokraattisten" länsimaiden suunnalta.

Hitler koki olevansa täysin turvassa ja suorittavansa Kaitselmuksen hänellä määräämää tehtävää. Tavallaan hän oli oikeassa. Maailmassa ei tapahdu mitään Jumalan tietämättä ja sallimatta. Mutta pahan lähde ei ole Jumalassa, vaan ihminen tuottaa pahaa. Tätä ihmisen pahuuden aikaa Jumala ilmoittaa sallivansa tietyn ajan, kunnes Hän totaalisesti lopettaa toivot-

tomat, ihmisen koko maailmaa koskevat hallintayritykset. Rauha, oikeudenmukaisuus, sopuisuus, ystävällisyys, auttaminen – kaikki nämä ovat käsitteitä, jotka jokainen ihminen allekirjoittaa ja lupautuu toimimaan niiden pohjalta. Mutta maailmanlaajuisia käytäntöä niistä ei koskaan ihmisen aikana ole tullut. Ihmiskunnan historian merkittävin osa on julmuuden, alistamisen, hyväksikäytön, sorron ja sodan historiaa.

Muiden maiden suhtautuminen Hitlerin politiikkaan oli hänelle selvä viesti oman valitun linjan oikeutuksesta. Kuinka alas ihminen voikaan vajota ja silti kuvitella olevansa täysin oikeassa! Valtioiden, kansallisten ja kansainvälisten yritysten ja yksilöihmisten sympatiat, jollaiseksi hän varmaan tulkitsi myös vaikenemisen, tukivat Hitlerin illuusiota oman tehtävänsä tarkoituksesta. Kuinka voimaton maailmanlaajaa yhteiskunta onkaan ollut ja on tässä asiassa. Sitäpaitsi kansanmurhat eivät loppuneet Hitleriin. □

Jatkuu

Lähdeaineistoa, kirjoja:

Charles Higham, Trading with the Enemy: The Nazi-American Money Plot 1933-1949 - Ronald J. Rychlak, Hitler, the War and the Pope - Jean Ziegler, The Swiss, the Gold and the Dead: How Swiss Bankers Helped Finance the Nazi War Machine - James Pool, Who Financed Hitler? - Tom Bower, Blood Money: The Swiss, the Nazis and the Looted Billions - Adam LeBor, Hitler's Secret Bankers - James Pool, Hitler and His Secret Partners: Contributions, Loot and Rewards 1933-1945 - Joseph Borkin, Crime and Punishment of I.G.Farben: The Unholy Alliance Between Hitler and the Great Chemical Combine - Edwin Black, IBM and the Holocaust - John Loftus, Mark Aaron, The Secret War Against the Jews - John Loftus, Mark Aaron, Unholy Trinity : The Vatican, the Nazis, and the Swiss Banks - Nellie Bly, The Kennedy Men: Three Generations of Sex, Scandal and Secrets - Ronald Kessler: The Sins of the Father - Henry Ford Sr.: The International Jew-Webster G. Tarpley & Anton Chaitkin: George Bush: The Unauthorized Biography - Adolf Hitler: Mein Kampf - Antony C. Sutton: Wall Street and the Rise of Hitler

